

som under et Felttog. — Jeg har blandt Andet fra en Mand, der har været med baade 1848 og 1864 — det er en Underbefalingsmand — faaet en Skrivelse, hvori han siger: „Undertegnede, som har deeltaget i Leirøvelserne, og som har været med i Felttogene 1848 og 1864, har havt saa betydelige Udgifter for at bestride en høist tarvelig Levemaade for min egen Person ved Opholdet i Leiren som ingenfinde i noget af Felttogene“. Jeg troer, at denne Udtalelse vil blive bekræftet af de forffjellige høiere og lavere Befalingsmænd, som have havt Leilighed til at deeltage i Leirsamlingen. Der er derfor vistnok ingen Grund til at forlade Regjeringens Forslag, som jeg derfor skal anbefale, at man vil fastholde.

Den fungerende Krigsminister:

De Ændringer, som til dette Lovudkast ere foreslaaede af det ærede Udvalg, ere betydelig mere indgribende end de, der vare foreslaaede til det Lovforslag, vi forhandlede igaar, idet de gribe ind i de Hovedprinciper, hvorpaa Loven hviler. Det gjør mig meget ondt, at den hættærede Krigsminister er fraværende og saaledes ude af Stand til at forsvare de Principer, der ere nedlagte i hans Udcast; men efter de Afstemninger, som fandt Sted igaar, antager jeg, at man kan betragte dem som fravegne ogsaa for Hærens Vedkommende, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre ved at forsvare Loven, som den oprindelig var forelagt. Derimod forekommer det mig, at der endnu foreligger to forffjellige Veie at gaae. Den ene er den, at det ærede Thing vedtog at lade de i denne Henseende mugjældende Bestemmelser fremdeles bestaae i eet Aar; jeg gaaer ud fra Fredsforhold og fra, at den Tid, hvori Loven hovedsagelig kommer til at virke, er den, hvori en Deel af Hæren ligger i Leir. Hvis altsaa det Bestaaende kom til at gjælde endnu eet Aar, vilde hele Hæren have ligget i Leir under de samme Betingelser, og man vilde da tillige have indsamlet større Erfaring om, hvilke Udgifter der er absolut nødvendige. — Den anden Wei, man kan gaae, er den, at man behandler de enkelte Bestemmelser i det foreliggende Lovudkast, og jeg skal derfor

nu gaae ind paa de enkelte Forslag, som ere stillede af Udvalget. Jeg kan for mitt Vedkommende i det Hele tiltræde Principerne og Hovedanskuelseerne deri, men jeg maa dog fremhæve nogle Æftninger, i hvilke jeg anseer det for nødvendigt, at der maa skee Ændringer derfra, for at det foreliggende Lovudkast kan vedtages paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade. — Det første Ændringsforslag kan jeg aldeles tiltræde. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 2 anseer jeg det for aldeles nødvendigt, at der skeer en Forhøielse i det maanedlige Tillæg, der er foreslaaet for Sergenter, men jeg antager, at der imellem anden og tredie Behandling kan finde nærmere Overveielse. Sted mellem Udvalget og Ministeren, og at det da vil være muligt at komme til en saadan Overenskomst, at Ministeriet kan ansee det for forsvarligt at gaae ind paa Lovforslaget. — I det samme Forslag er det bestemt, at Felttillæget skal forøges med 3 Rd. maanedlig for Haandværkere og Spillemand, men det forekommer mig, at dette Tillæg er overordentlig ringe, naar det skal tjene som Erstatning for det Arbejde, disse Mænd ellers kunde have i deres Fritid. De have staaet paa en lavere Lønning i hele Fredsperioden, fordi man antager, at de kunde bestride noget Arbejde udenfor deres daglige Dømt for Hæren, men dette Tillæg udgjør kun 12 β. daglig. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 3 skal jeg bemærke, at med den ringe Lønning, der efter den nye Lønningslov er tilstaaet Secondlieutenanterne, vil et Felttillæg af 16 Rd. være meget ringe; det vil være noget vanskeligt for disse Mænd, der for Størstedelen kun blive indkaldte til Tjeneste og kun faae Lønning i den Tid, Feltlivet varer, med et Tillæg af 16 Rd. at kunne holde sig med Equiperings og Føde og i det Hele taget at kunne vedligeholde deres Mundering og Klædningsstykker. — Med Hensyn til den anden Tillægsats i samme Forslag, der lyder saaledes: „Faste Embedsmænd med Lønning under 1,200 Rd. — 20 Rd.“ vil jeg foreslaae, at „under 1,200“ forandres til „under 750“; dermed vilde de ældre Premierlieutenanter, som den ærede Drdsfører omtalte, kunne komme ind under et